

## U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobce: **O. S.**, zastoupeného Mgr. Barborou Sedlákovou, advokátkou KLIMUS & PARTNERS s.r.o., se sídlem Heršpická 813/5, Brno, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo nám. 3, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 12. 2016, č. j. JMK 180564, sp. zn. S – JMK 179111/2016/ODOS/Ib,

### t a k t o:

- I. Žaloba **s e o d m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

### O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno prvostupňové usnesení Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností (dále jen „správní orgán prvního stupně“ nebo též „magistrát města Brna“), ze dne 20. 10. 2016, č. j. MMB/0405448/2016. Tímto usnesením bylo podle § 24 odst. 2 a § 41 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodnuto tak, že se nevyhovuje žádosti žalobce o prominutí zmeškání úkonu a určení okamžiku doručení Oznámení o dosažení 12 bodů č. j. ODSČ-147/B-2016, neboť žalobce neprokázal, že by překážkou byly závažné důvody, které nastaly bez jeho zavinění dle ustanovení § 41 odst. 4 správního řádu.

Žalobce v podané žalobě nejprve popsal časový průběh dané věci, kdy uvedl, že nikdy neměl problém s přebíráním pošty na adrese trvalého pobytu, nicméně v létě roku 2016 došlo ke kumulaci zcela mimořádných okolností, které ve svém důsledku zapříčinily nedoručení Oznámení o dosažení 12 bodů ze dne 1. 9. 2016, doručovaného na adresu trvalého pobytu v rozmezí od 2. 9. do 12. 9. 2016 a vloženého do poštovní schránky dne 13. 9. 2016. Žalobce upozornil, že dům na adrese J. F. 23 procházel od srpna 2016 stavební rekonstrukcí, a proto se matka žalobce, která výběr pošty vždy řádně zajišťovala, na této adrese přechodně nezdržovala. V tuto dobu se na uvedené adrese nenacházel rovněž žalobce, neboť se dne

26. 8. 2016 oženil a přestěhoval se za svou ženou do P. na R. n. 7. V období od 28. 8. do 4. 9. 2016 nadto žalobce odcestoval s novomanželkou na svatební cestu na Krétu, po návratu žalobce ve dnech 5. - 8. 9. 2016 jel na služební cestu na Slovensko a poté v rozmezí 9. - 18. 9. 2016 řešil neodkladné záležitosti spojené s bydlením na nové adrese v P. Dne 20. 9. 2016 matka žalobci oznámila, že doma našla obálku s doručeným Oznámením o dosažení 12 bodů, a zároveň žalobci omylem sdělila, že ji převzala od pracovníka České pošty namísto žalobce. Žalobce proto na základě takto matkou mylně sdělené informace podal dne 30. 9. 2016 žádost o prominutí zmeškání úkonu a určení okamžiku doručení Oznámení. Správní orgán pak z připojené doručky zjistil, že Oznámení nebylo doručeno matce žalobce, ale fikcí dne 12. 9. 2016 (dne 13. 9. 2017 došlo k vhození do schránky), a proto žádost usnesením ze dne 20. 10. 2016 zamítl. Žalobce pokračoval, že jeho matka si posléze svůj omyl uvědomila, a proto žalobce dne 7. 11. 2016 e-mailem zaslal doplnění žádosti, v němž omyl své matky vysvětlil; tento e-mail však žalobce omylem poslal na emailovou adresu kolegyně oprávněné úřední osoby. Následně se proto s doplněním a připraveným odvoláním vypravila zplnomocněná zástupkyně žalobce za oprávněnou úřední osobou, která přislíbila, že doloží-li žalobce k veškerým skutečnostem důkazy, bude žádosti autoremedurou vyhověno. Odvolání žalobce však bylo posléze jako nedůvodné zamítnuto a prvostupňové usnesení magistrátu potvrzeno.

Žalobce v návaznosti na výše uvedené namítal překvapivost žalobou napadeného rozhodnutí, kdy nevyhověním žádosti přišel na dobu až 12 měsíců o řidičské oprávnění, což pokládal za výrazný zásah do svých základních práv, za postup krajně neetický a rozporný s principy dobré správy a za zásadní porušení legitimního očekávání. Žalovaný se pak dle názoru žalobce nikde v rozhodnutí nevěnuje hodnocení konkrétní situace žalobce ani jím předložených důkazů, a proto se žalobce domníval, že napadené rozhodnutí žalovaného je zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů. Žalobce rovněž nesouhlasil s obecnými závěry žalovaného stran jeho zavinění a pobytu v zahraničí, kdy poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2015 ve věci sp. zn. 7 As 208/2015, který zcela pregnantně vyložil, že zavinění při nepřevzetí poštovní zásilky je možno dovodit toliko v případě, kdy se jedná o obstrukční praktiky žadatele, který ví, že s ním probíhá přestupkové řízení, u kterého se navíc blíží termín prekluze přestupku. Situace žalobce však byla zcela odlišná, neboť nevěděl, že mu Oznámení o dosažení 12 bodů dojde, a navíc se ocitl ve zcela výjimečné, pochopitelné a ospravedlnitelné situaci (rekonstrukce domu na adrese trvalého pobytu, svatba, svatební cesta, stěhování za novomanželkou atd.). Ze všech výše uvedených důvodů proto žalobce závěrem navrhoval, aby krajský soud žalobou napadené rozhodnutí, jakož i jemu předcházející prvostupňové usnesení magistrátu, zrušil a žalovanému uložil povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k podané žalobě uvedl, že se přesvědčivě, jasně a srozumitelně vyjádřil k otázce závažnosti důvodů, které nastávají bez zavinění a pro které je možno zmeškání úkonu prominout. Proto argumenty žalobce, že by se v daném případě jednalo o paušalizované odůvodnění rozhodnutí, je zcela lichý. Okolností nezaviněného důvodu, pro který by bylo možné prominout zmeškaný úkon, je např. zranění s hospitalizací. Žalobcem uváděné okolnosti však byly dle názoru žalovaného způsobeny vlastním zaviněním, kdy se žalobce z vlastní vůle vyskytoval mimo adresu trvalého bydliště. Navíc se v daném případě nejednalo ani o okolnosti nahodilé, ale plánované, což postavení žalobce ještě více zeslabilo. Žalovaný poukázal na skutečnost, že žaloba směřuje proti rozhodnutí o odvolání

proti usnesení o zamítnutí prominutí zmeškání úkonu. Tímto rozhodnutím nicméně nejsou zakládána, měněna, rušena ani závazně určována práva či povinnosti žalobce. Dle názoru žalovaného se tak nejedná o rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a tedy se jedná o nepřipustnou žalobu. Žalovaný proto ponechal na úvaze soudu, zda lze žádat o prominutí zmeškání úkonu v rámci podání námitek proti záznamu bodů v registru řidičů, když tyto námítka byly Magistrátem města Brna projednány, a žalobce tak nebyl nijak krácen na svých právech. Žalovaný proto navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Krajský soud nejprve zkoumal, zda jsou naplněny podmínky řízení, za nichž může ve věci jednat a mezi které se řadí i otázka přípustnosti podaného žalobního návrhu.

K tomu krajský soud uvádí, že ve správním soudnictví jsou kontrole zákonnosti podrobena rozhodnutí orgánů veřejné správy, jimiž bylo rozhodnuto o právech a povinnostech fyzických a právnických osob ve smyslu generální klauzule obsažené v čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Současně však uvedené ustanovení připouští možnost, aby na základě výjimek výslovně stanovených zákonem byla některá rozhodnutí z přezkoumání soudem vyloučena. Jedná se o tzv. kompetenční výluky upravené v § 70 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kdy jsou ze soudního přezkumu mimo jiné vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími [§ 70 písm. a) s. ř. s.].

Podle § 65 odst. 1 s. ř. s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti. S ohledem na použitou legislativní zkratku „rozhodnutí“ tak lze dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu citovaného ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti.

V daném případě přitom krajský soud dospěl k závěru, že žalobce podanou žalobou napadl rozhodnutí správního orgánu, které spadá pod kompetenční výlukou zakotvenou v ustanovení § 70 písm. a) s. ř. s., neboť se právě jedná o rozhodnutí, které není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., kterým by se zakládala, měnila, rušila nebo závazně určovala práva nebo povinnosti žalobce.

Z obsahu předloženého správního spisu v této souvislosti vyplynulo, že žalobce dne 30. 9. 2016 doručil Magistrátu města Brna žádost o prominutí zmeškání úkonu a určení okamžiku doručení Oznámení o dosažení 12 bodů č. j. ODSČ-147/B-2016 dle § 41 odst. 2 a § 24 odst. 2 správního řádu. K této žádosti žalobce v souladu s ustanovením § 123f zákona č. 361/2000 Sb., zákona o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), připojil námítka proti provedení všech záznamů bodů v bodovém hodnocení žalobce jako řidiče. V ní zároveň uvedl, že vzhledem k tomu, že se o Oznámení o dosažení 12 bodů dozvěděl prokazatelně až dne 20. 9. 2016, přikládá současně žádost o prominutí zmeškání úkonu a určení data doručení

na den 20. 9. 2016, kdy s ohledem na znění ustanovení § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu zůstává řídičské oprávnění žalobce zachováno.

Součástí spisového materiálu je dále rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností, ze dne 13. 2. 2017, č. j. MMB/0066628/2017, sp. zn. ODSČ/MMB/0367526/2016, kterým bylo dle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu rozhodnuto o učiněných námitkách žalobce tak, že se tyto námitky zamítají a provedené záznamy bodů se potvrzují. Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 15. 3. 2017. Řízení o opakovaně vznesených námitkách, které žalobce učinil dne 18. 5. 2017, pak bylo usnesením Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností, ze dne 29. 5. 2017, č. j. MMB/0228373/2017, sp. zn. ODSČ/MMB/0214013/2017, zastaveno pro překážku dle § 48 odst. 2 správního řádu, neboť o námitkách žalobce již bylo pravomocně rozhodnuto, a tedy o nich nebylo možno rozhodovat znovu.

V návaznosti na výše uvedené krajský soud uvádí, že žalobou napadené rozhodnutí co do svého obsahu nenaplnuje požadavky ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť se jím nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují práva ani povinnosti žalobce. Je zjevné, že žalobce reálně žádnou lhůtu k podání úkonu nepromeškal, neboť bylo-li prominutí zmeškání úkonu spojováno právě s námitkami proti provedenému záznamu bodů, které žalobce k žádosti připojil, o těchto námitkách správní orgán meritorně (věcně) rozhodl a neposoudil je jako opožděné. Za této situace pak také nastaly účinky předvídané ustanovením § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu, tj. žalobce nebyl povinen odevzdat řídičský průkaz ani nepozbyl řídičské oprávnění. Není tedy pravdou, že by žalobce právě v důsledku nevyhovění žádosti přišel až na dobu 12 měsíců o své řídičské oprávnění. Žalobce se o existenci vydaného Oznámení dozvěděl, toto se dostalo do jeho právní sféry, námitky proti provedenému záznamu bodů uplatnil a o těchto také bylo věcně rozhodnuto. Žalobou napadeným rozhodnutím, kterým nebylo vyhověno žádosti žalobce o prominutí zmeškání úkonu a určení okamžiku doručení Oznámení o dosažení 12 bodů, se tak na právním postavení žalobce vůbec nic nezměnilo.

Krajský soud tak uzavírá, že žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí, které je ze soudního přezkumu podle soudního řádu správního vyloučeno, neboť se nejedná o rozhodnutí ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s.

Podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže je podle tohoto zákona nepřípustný.

Protože žalobce podal žalobu, která je ve vztahu k napadenému rozhodnutí nepřípustná dle § 68 písm. e) s. ř. s., ve spojení s § 70 písm. a) s. ř. s., postupoval soud dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a žalobu usnesením odmítl, aniž se dále zabýval důvodností jednotlivých žalobních bodů.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 29. listopadu 2017

Mgr. Milan Procházka  
předseda senátu